

JD Beck

Geen tijd voor oppervlakkige shit

Een halfjaar terug kreeg de redactie een video toegestuurd met beelden van de jonge Amerikaanse drummer JD Beck, waarin deze in duobezetting een jazzy instrumentale improvisatie speelde met toetseniste DOMi. De afzender, een gerespecteerd oud-redactielid, bekende: 'Nog nooit eerder heb ik mij bij een eerste indruk zo vergist in een drummer.' En wij moesten hem gelijk geven. Inmiddels is JD Beck's naam al meer gevestigd en kan van vergissen geen sprake meer zijn: dit is een *natural* en wij willen er meer van weten. Dick de Waal ging op onderzoek uit. Tekst Dick de Waal

Dallas is al sinds de vroege twintigste eeuw een broeiplaats voor geïmproviseerde muziek. Ook waar het drummers betreft, is de Texaanse stad hofleverancier van inspiratiebronnen. JD Beck is een van hen. Een late tiener met een voorkeur voor gebroken beats op hoge snelheid, frequente tempowisselingen, vooral bekend geworden door zijn samenwerking met toetseniste DOMi. Tijdens de NAMM show van 2018 hebben de twee elkaar leren kennen en sindsdien hebben ze zich online sterk geprofileerd (check YouTube), maar ook behoorlijke publieksperformances verzorgd.

Een interview vindt hij prima, maar dan wel per e-mail. Beck's antwoorden zijn daarbij precies zoals ie spreekt: laid-back en losjes. Zo performat ie eveneens: in het moment, geinig verhaaltje hier en daar ter introductie, en vooral veel ruimte voor humor en impro. De Flintstones tune heeft nog nooit zo veel wendingen gekend. Regelmatig worden bassisten als MonoNeon (in Jaco Pastorius-traditie) of Thundercat (grijselijk virtuoos en tevens een goede singer/songwriter) toegevoegd aan het duo. Een dergelijke triobezetting zou welleens heel hoge ogen kunnen gaan gooien tijdens internationale tours.

Wij vroegen JD Beck naar zijn inspiratiebronnen en drijfveren, en geven hieronder een impressie van ons levendige e-mailgesprek.

Waren het altijd de drums voor jou, of hebben andere instrumenten een rol gespeeld?

'Ik voel me aangetrokken tot de relatie tussen instrumenten, niet echt tot specifieke instrumenten. We neigen soms te vergeten hoe instrumenten kunnen samenwerken; één noot toevoegen aan een track kan het geluid compleet veranderen. Bij drums krijg ik wel het gevoel dat ik het middelpunt van de muziek kan zijn. Drums zijn de wortels van de muziekboom, van waaruit alles groeit. Ik begon met piano toen ik vijf was (klassiek en jazz) en schakelde niet veel later over op drums. Luisterde vooral naar Led Zeppelin, James Brown en Rush, en kwam uiteindelijk in de hiphop en jazz terecht. Dat laatste vooral vanwege de Dallas-scene waar ik in zat (bijvoorbeeld Erykah Badu's band met Cleon Edwards). Ik luisterde verder veel naar ESP en Directions van Miles Davis en ook naar

Fantastic Volume 2 van Slum Village of Madvillainy. Lekker over die platen heen spelen. Verder heb ik echt veel tijd op YouTube doorgebracht.'

Wat trok je specifiek aan Cleon Edwards' spel?

'Ik hou van zijn melodische solo's. Hij kan half zoveel noten spelen als iemand anders, en toch een twee keer zo grote impact maken. Daarnaast heeft ie een unieke techniek en varieert ie z'n set-ups. Soms stond de snare rechts van de bassdrum en de floortom links bijvoorbeeld: cool. Ik vond het altijd leuk om mijn kit net zo op te stellen als hij, en zo te proberen zijn geluid te benaderen. Hij leerde me vooral soleren over een constante 2 en 4 op de snare. Dat kan heel beperkend zijn, maar het heeft mijn muzikale

taal absoluut op een hoger plan getild. Bobak Lotfipour was mijn belangrijkste mentor. Ik ken hem al sinds mijn achtste en ik heb bij hem gestudeerd tot mijn twaalfde. We werkten vooral aan techniek en manieren om mijn drummen gezond te houden (zithouding!). Bobak was ook super open-minded. Goede leraren moeten volgens mij kunnen luisteren naar hun leerlingen. Als je de leerling laat meebepalen wat je behandelt, gaat hij er gewoon meer plezier aan beleven, en uiteindelijk sneller/efficiënter leren. Ik heb persoonlijk nooit veel opgepikt als me iets werd opgedrongen.'

Welke projecten zijn voor jou het belangrijkste?

'Alles wat DOMi en ik hebben gedaan of aan het doen zijn. Regelmatig voegen we bassisten toe aan ons duo, zoals Thundercat. Vaak zitten we gewoon op de bank en proberen gekke akkoordprogressies, melodien en ritmes te verzinnen, terwijl we vervolgens worstelen om nog te kunnen spelen wat we net hebben opgeschreven. Datzelfde plezier vind ik bij MonoNeon, ook een waanzinnige bassist. Lekker met ritmes vechten en proberen op rare manieren te locken. Als ik met DOMi componeer, beginnen we meestal met kleine ideeën op drums.

'De klik met DOMi is werkelijk het waanzinnigste wat me ooit is overkomen, vooral omdat we muzikaal op zo veel verschillende vreemde manieren met elkaar verbonden

zijn. We denken exact hetzelfde over harmonie, wat het schrijven weer makkelijk maakt. Schrijven is dus superbelangrijk voor me. Ik denk niet dat genoeg muzikanten dat doen. Iemand die bereid is om met mij te schrijven, vind ik per definitie al geweldig. Verder waardeer ik muzikanten die hun eigen geluid hebben en zich richten op origineel zijn. 'DOMi en ik weten gewoon wat we willen. We praten niet eens echt over onze video's: best *weird*. We proberen muziekvideo's op te nemen waar we allebei zelf naar zouden kijken. Perfectie speelt daarbij voor mij wel een

'Perfectie speelt voor mij wel een rol, maar mijn definitie ervan verandert altijd'

rol, maar mijn definitie ervan verandert altijd. Soms is imperfectie beduidend beter. Het hangt er gewoon vanaf. Perfectie kan zijn dat ik probeer precies te modelleren wat ik in mijn hoofd hoor, en dat perfect uit te voeren. Dat is in essentie wat ik en DOMi hebben geprobeerd te bereiken op ons album.'

Social media spelen een grote rol in het naar buiten treden met jullie muziek. Wat zijn daarbij de positieve en negatieve effecten?

'Het concept social media is natuurlijk *fucked!!* Misschien 50/50: óf fantastisch óf

Slagwerkkant.nl/swkplus

- DOMi & JD Beck - *Sniff*
- Zildjian LIVE! - JD Beck (featuring DOMi), met Robert Sput Searight en Aaron Spears
- Zildjian LIVE! vanaf de drumcam

verschrikkelijk, haha. Je moet het gewoon op de juiste manier inzetten. Er zijn geen intrinsiek negatieve effecten aan het uitbrengen van je eigen muziek via socials. Het is een geweldige tool die we op de juiste manier moeten gebruiken. Het is soms makkelijk om verdwaald te raken in alle drama en negatieve zaken die nodeloos gehyped worden. Maar als we op het juiste spoor blijven, is het echt prima. Dat we geen shows kunnen spelen is nu even moeilijk. Ik moet me er regelmatig toe aanzetten om rustig te gaan zitten en studeren. Ik probeer mezelf geard te houden:

oefenen, tv kijken, videospelletjes spelen, regelmaat bewaren! Ik stuur memes naar vrienden en maak me klaar om het hele album te repeteren met DOMi. We gaan het van begin tot eind spelen in onze volgende show, zodra het weer kan. De muziekbusiness is en zal altijd lastig blijven. Iedereen moet zijn publiek vinden en blijven groeien. Daarbij moet je nooit iets veranderen om meer views te krijgen of 'toegankelijker' te zijn. Richt je op de muziek zelf en niet op de oppervlakkige shit. Authenticiteit en originaliteit moeten centraal staan.' ■